

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **A. Č.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2021, č. j. 124374/2021/KUSK, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2022, č. j. 47 A 2/2022-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Vlašim uznal žalobce vinným mimo jiné ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), když při řízení vozidla neměl řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobci byla za tento přestupek a překročení povolené rychlosti uložena pokuta 2500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že žalobce uznal vinným z toho, že v rozporu s § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz, a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, které Krajský soud v Praze vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle krajského soudu změnou právní kvalifikace nedošlo ke změně skutku, takže žalobce neměl

právo na nové projednání při ústním jednání. Žalobce však měl právo být vyrozuměn o provedené změně právní kvalifikace, a to v souladu s § 78 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (přestupkový zákon). Podle rozsudku NSS ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26, bod 50, nedošlo k procesní újmě obviněného, jestliže nebyl před vydáním rozhodnutí informován o změně právní kvalifikace, jestliže se tak stalo v rámci prvostupňového řízení a obviněný měl možnost svá procesní práva související s touto změnou plně uplatňovat ještě v průběhu odvolacího řízení. To se však v tomto případě nestalo, protože ke změně právní kvalifikace bez vyrozumění žalobce došlo v rámci odvolacího řízení a žalovaný tak žalobci odepřel možnost uplatnit jeho procesní práva.

II. Argumentace účastníků řízení

[3] Žalovaný (stěžovatel) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Podle stěžovatele nemá podmínka přípustnosti kasační stížnosti (přesah vlastních zájmů) v případě správního orgánu vykonávajícího ochranu veřejného zájmu relevanci. Přesah přesto spatřuje v pochybení krajského soudu, který nepřihlédl k tomu, že nevyrozumění o změně právní kvalifikace představovalo prostou formální vadu, která se nijak nedotkla postavení žalobce.

[4] Krajský soud se odchýlil od konstantní judikatury ve vztahu k vyzývání obviněného v přestupkovém řízení (rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2005, č. j. 6 Ads 57/2004-59, a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 12. 2019, č. j. 28 A 10/2018-165). Nutnost vydávat nové rozhodnutí kvůli nezaslání formálního oznámení o změně právní kvalifikace je navíc v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Lze si těžko představit, že by žalobce na takové oznámení vzhledem k jeho předchozímu vystupování v řízení vůbec reagoval. Je otázkou, jaký relevantní obsah vyjádření by v tomto případě zpochybnil shromážděné podklady. Krajský soud přistoupil k ryze formalistickému posouzení věci. I když totiž došlo ke změně právní kvalifikace, výsledek řízení byl naprosto stejný. Dále stěžovatel vyjmenovává několik otázek, ke kterým se měl krajský soud vyjádřit, a protože tak neučinil, považuje rozsudek za nepřezkoumatelný. V neprovedení stěžovatelem navrženého důkazu výsledkem policistů spatřuje vadu řízení před soudem.

[5] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[6] Při posuzování kasační stížnosti NSS hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vložil

pokračování

v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Asz 13/2006-39, 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. I když je stěžovatelem správní orgán, který vlastní zájmy nemá, tyto podmínky se na něj aplikují přiměřeně (usnesení NSS ze dne 18. 7. 2023, č. j. 2 As 17/2023-23, bod 11 a tam citovaná judikatura). Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[7] Napadený rozsudek je přezkoumatelný. Krajský soud reagoval na všechny v žalobě vznesené námitky a dostatečně (s ohledem na povahu spatřované vady) se s nimi vypořádal. Stěžejní otázkou tohoto řízení, tedy povinností informovat obviněného v přestupkovém řízení o změně právní kvalifikace skutku při zachování totožnosti skutku, se již NSS zabýval v rozsudku č. j. 1 As 26/2019-26, bod 50. Zde stanovil podmínky, za kterých nedodržení této povinnosti ještě nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. K procesní újmě nedojde, pokud ke změně právní kvalifikace bez vyrozumění obviněného dojde v prvostupňovém řízení a obviněný má možnost svá procesní práva uplatnit v řízení odvolacím. V rozsudku ze dne 6. 9. 2019, č. j. 5 As 341/2018-42, bod 10, NSS shrnuje, že zásadní je mít možnost se změně právní kvalifikace bránit (stejně i v usnesení NSS ze dne 25. 4. 2023, č. j. 10 As 259/2021-53, bod 7). Krajský soud tyto závěry respektoval.

[8] Krajský soud se neodchýlil ani od rozsudku č. j. 2 As 322/2016-39, protože ten v bodě 27 zmiňuje nutnost sdělit obviněnému změnu právní kvalifikace v rámci správního řízení. Rozsudek č. j. 6 Ads 57/2004-59, podobně jako právě zmíněný rozsudek rovněž uvádí, že se nejedná o vadu řízení s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud lze dovodit, že výrok by byl stejný i bez této vady. Krajský soud v napadeném rozsudku však vysvětlil, že s ohledem na to, že žalobci bylo postupem stěžovatele znemožněno zpochybnit skutková zjištění, nelze vyloučit, že by tak učinil, kdyby tu příležitost měl, a v závislosti na dalším vývoji řízení výrok odlišný být mohl. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 28 A 10/2018-165 se zabýval změnou právní kvalifikace z původního porušení obecné povinnosti nepřekročit rychlost v obci na porušení povinnosti řídit se dopravní značkou. Krajský soud v Hradci Králové ale zohlednil, že přes původní nesprávnou právní kvalifikaci ve výroku bylo během správního řízení žalobci opakovaně předestřeno, že nedodržel povolenou rychlost stanovenou dopravní značkou. Žalobci byla tato správná kvalifikace během řízení zřejmá, protože např. namítal, že dopravní značka stanovující maximální rychlost v daném místě nebyla. V nynějším řízení se však proti nové právní kvalifikaci žalobce nebránil (nemohl), zřejmá mu tak očividně nebyla, a námitku o absenci výzvy policistů k předložení řidičského průkazu před podáním žaloby neměl vůbec příležitost uplatnit. S tím souvisí i závěr krajského soudu, že výsledek řízení mohl být kvůli vadě správního řízení jiný. Pokud by se na základě argumentace žalobce ukázalo, že je potřeba doplnit dokazování o tom, zda policisté žalobce k předložení řidičského průkazu vyzvali, a jeho výsledek by učinění výzvy nepotvrdil, musel by být výrok rozhodnutí žalovaného odlišný. Krajský soud také odůvodnil, že v situaci, kdy je zpochybněn skutkový stav plynoucí z úředních záznamů, je u přestupku jako je tento povinností správních orgánů vyslechnout policisty jako svědky (správně odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30). Nahrazovat činnost správního orgánu není úkolem správního soudu.

[9] Lze uzavřít, že přezkum krajského soudu splňuje relevantní požadavky judikatury NSS, od níž se nijak neodchyluje (nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikатурnímu

odklonu) a krajský soud se nedopustil ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Zároveň se kasační stížnost nedotýká právních otázek, které dosud nebyly zcela či plně řešeny judikaturou NSS.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[10] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namíste rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci plný úspěch, avšak v řízení o kasační stížnosti mu nevznikly žádné náklady, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně
senátu